

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data: 08.2026

Prin contestația nr. 1037/SIL/22.06.2026, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 46896/24.06.2026, formulată de, cu sediul social în și adresa de corespondență în localitatea, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., având CUI, reprezentată legal prin Director General, ing., împotriva documentației de atribuire, elaborată de, în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în localitatea, în cadrul procedurii de atribuire simplificate, a contractului de achiziție publică având ca obiect, s-a solicitat:

„- în principal, obligarea autorității contractante la adoptarea măsurilor de remediere corespunzătoare, prin eliminarea cerințelor tehnice excesive și discriminatorii, dezvoltate în ce e ce urmează, respectiv modificarea lor conform mențiunilor subscrisei, în baza normelor legale sau standardelor aplicabile în domeniu;

- în subsidiar, în situația în care apreciați că nu este posibilă remedierea actului atacat, vă rugăm a obliga autoritatea contractantă să dispună anularea integrității procedurii.

(...), în temeiul art. 22 al Legii nr. 101/2016, până la soluționarea contestației, să dispuneți, pe calea unei încheieri pronunțate în cauză, SUSPENDAREA procedurii”.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care critică documentația de atribuire, elaborată de, în calitate de autoritate contractantă, solicitând cele ante-menționate.

În motivarea contestației, ... precizează că a identificat, în cadrul documentației de atribuire, o serie cerințe care încalcă normele legale, motiv pentru care solicită analizarea tuturor cerințelor tehnice ale aparatelor de iluminat ca un ansamblu unitar și nu în mod individual, întrucât, în opinia sa, corelarea acestora conduce în mod evident către o singură soluție constructivă existentă pe piață, respectiv soluția

În cele ce urmează, contestatorul aduce o serie de argumente pentru justificarea solicitărilor de modificare a cerințelor din documentația de atribuire, astfel:

Prin critica de la punctul **1.** se solicită obligarea autorității contractante la modificarea cerinței de temperatură maximă de funcționare la 50 grade, aspect prin care s-ar corela cu cerința aplicabilă și în cazul celorlalte aparate.

Având în vedere faptul că temperatura maximă absolută din istorie, atinsă pe teritoriul României, a fost de 44,5°C înregistrată la Ion Sion, lângă Brăila, pe data de 10 august 1951, cerința nu justifică, în opinia contestatorului, necesitatea beneficiarului și impunerea ca un corp de iluminat să funcționeze într-un interval de temperatură așa de mare.

La punctul **2.** se solicită obligarea autorității contractante la modificarea cerinței privind eficiența luminoasă și la stabilirea unui prag minim realist și unitar de 160-165 lm/W.

Contestatorul este de părere că această cerință este restrictivă și disproporționată, întrucât stabilește o valoare minimă a eficienței luminoase semnificativ mai mare decât valorile prevăzute în documentația tehnică și decât cerințele impuse prin Ghidul de finanțare AFM aplicabil programului prin care este finanțată investiția.

La punctul **3.** se solicită modificarea cerinței din cuprinsul punctului 1.14 din Fișa Tehnică nr. 1, astfel încât aceasta să fie corelată cu dispozițiile Ghidului AFM și să permită utilizarea aparatelor de iluminat prevăzute cu dispersor din policarbonat, conforme cu standardele de calitate IP66 și IKC9 și cu certificarea ENEC PLUS care garantează performanța aparatului de iluminat privind degradarea fluxului luminos solicitat.

Prin critica de la punctul **4.** se solicită obligarea autorității contractante la eliminarea sau reformularea cerinței *Managementul termic se va realiza fără a utiliza striații sau decupaje pe exteriorul aparatului (pentru evitarea acumulării de praf și frunze)*, într-o manieră conformă cu legislația aplicabilă, cum ar fi „Pentru managementul termic se acceptă orice soluție tehnică care asigură performanțele

solicitate, fără a impune restricții privind configurație sau forma constructivă a aparatului de iluminat”.

Potrivit contestatorului, justificarea invocată de autoritatea contractantă, respectiv evitarea acumulării de praf și frunze, este una generală, nedemonstrată și disproporționată în raport cu scopul urmărit. În condițiile în care aparatele de iluminat stradal sunt montate la înălțimea de 8 metri așa cum reiese din calculele luminotehnice martor din proiectul tehnic, iar acestea sunt realizate cu grad de protecție ridicat (IP66), eventualele depuneri de praf nu afectează funcționarea echipamentului și nu justifică excluderea unei soluții constructive consacrate la nivel industrial. Dimpotrivă, utilizarea radiatoarelor cu striații reprezintă o practică standard în proiectarea corpurilor de iluminat, având rolul de a crește suprafața de schimb termic și de a îmbunătăți disiparea căldurii, contribuind direct la creșterea duratei de viață a echipamentului.

La punctul **5.** se solicită modificarea cerinței *Se va prezenta certificat ENEC ce va confirma respectarea următoarelor standarde: EN 60598- 1:2015, SR EN 60598-2-3:2003 + A1:2011 emis de către un organism de certificare acreditat, împreună cu raportul de testare în baza căruia a fost emis, pentru echipamentul și nivelul de echipare propuse. Se va prezenta acreditarea organismului de certificare,* întrucât standardul EN 60598-1:2015 nu mai este în vigoare, acesta fiind anulat începând cu data de 19.03.2024, fiind înlocuit de ediția actuală și aplicabilă: EN IEC 60598-1:2021 + All:2022.

La punctul **6.** se solicită modificarea cerinței *Se va prezenta certificat ENEC Plus ce va confirma respectarea următoarelor standarde: EPRS 003, bazat pe EN IEC 62722-2-1:2023 și EPRS 002 bazat pe EN IEC 62722-1:2022, emis de către un organism de certificare acreditat, pentru echipamentul și nivelul de echipare propuse. Se va prezenta acreditarea organismului de certificare,* în sensul acceptării certificatului ENEC Plus pentru standardul EPRS 003 ca fiind suficient pentru a demonstra conformitatea performanței corpurilor de iluminat propuse. Menținerea obligativității prezentării ambelor certificate (EPRS 002 și EPRS 003) constituie o barieră tehnică artificială, întrucât EPRS 003 este un standard specific care încorporează și validează cerințele generale de performanță pentru tehnologia LED, făcând solicitarea EPRS 002 redundantă și contrară principiului utilizării eficiente a resurselor publice.

Prin critica de la punctul **7.**, pentru a nu limita libera participare a ofertanților, se solicită modificarea cerinței 3.6 din fișa tehnică a aparatelor de iluminat: *Se va prezenta certificat de conformitate privind 3.6 directiva RoHS 2011/65/CE emis de către un organism de certificare acreditat. Se va prezenta acreditarea organismului de certificare,* prin acceptarea ca echivalent a unei declarații de conformitate RoHS, cu respectarea directivei RoHS 2011/65/CE.

La punctul **8.** se solicită eliminarea cerinței *Se va prezenta raport de testare privind directiva RoHS 2011/65/CE ce va confirma respectarea standardului SR EN 62321-1:2014, emis de un laborator acreditat; Se va prezenta acreditarea laboratorului*, întrucât nu este aplicabilă corpurilor de iluminat și nu reprezintă interes pe obiectul prezentei proceduri de achiziție publică.

La punctul **9.** se solicită eliminarea cerinței *Se va prezenta raport de testare pentru evaluarea pericolului luminii albastre pentru aparatul de iluminat ce va confirma respectarea standardului IEC IR 62778:2014 emis de un laborator acreditat; Se va prezenta acreditarea laboratorului. Raportul de testare va evalua întregul aparat de iluminat, nu numai sursele LED*, deoarece acesta impune respectarea unui standard anulat, mai exact a standardului IEC TR 62778:2014.

La punctul **10.** se solicită eliminarea cerinței *Se va prezenta raport de testare pentru determinarea coeficienților aerodinamici specifici aparatelor de iluminat stradale prin încercări în tunelul de vânt Testul va fi efectuat pentru cel puțin 5 poziții de încercare. Testul se va realiza în condiții de vânt de minim 180 km/h*, deoarece corpurile de iluminat nu se testează aerodinamic în tunel de vânt, rezistența la vânt se realizează în conformitate cu standardul SR EN 60598-2-3, pct.3.6.3.1 „încercarea de încărcare statică”.

La punctul **11.** se solicită modificarea cerinței *Prevăzut cu conector tip baionetă care să permită întreruperea automată a alimentării electrice în momentul deschiderii compartimentului electric*, întrucât impunerea unui conector tip baionetă nu este justificată tehnic și conduce la excluderea nejustificată a unor produse conforme și performante existente pe piață.

La punctul **12.**, având în vedere cerința privind obligativitatea ca aparatul de iluminat să fie *prevăzut cu sistem de compensare a abaterii de la verticală a stâlpilor existenți cu posibilitatea înclinării aparatului de iluminat în intervalul minim +45°/-45°*, se solicită acceptarea montajului prin ștuț de indexare.

Prin critica de la punctul **13.** contestatorul solicită autorității contractante să comunice, în mod clar și neechivoc, tuturor viitorilor ofertanți care este termenul de execuție ce va fi avut în vedere la implementarea contractului, astfel încât documentația procedurii să fie coerentă, predictibilă și conformă cu prevederile Legii nr. 98/2016 și HG nr. 395/2016.

La punctul **14.** se solicită eliminarea cerinței prin care proiectantul impune gravarea pe carcasa controllerului/punctului de aprindere a unui cod de bare sau cod QR care, în general, nu este citit de către autoritatea contractantă din lipsa cititoarelor de cod de bare sau cod QR, astfel că nu își găsește nicio utilitate, fiind impusă cu unicul scop de a limita în mod nelegal concurența.

La punctul **15.** se solicită modificarea cerinței *Controllerul va putea fi identificat în teren indiferent dacă instalația de iluminat se află sau nu*

sub tensiune, prin utilizarea aplicației de telegestiune mobile, prin acceptarea altor soluții tehnice echivalente pentru identificarea controlerelor în teren, inclusiv a modulelor echipate cu GPS integrat, care nu necesită identificarea prin scanarea unui cod QR, cu condiția asigurării funcționalităților de localizare, identificare și administrare a echipamentelor în platforma de telegestiune.

La punctul **16.** se solicită modificarea cerinței 1.12 *Tip comunicație cu Gateway sau Punct de aprindere cu telegestiune: tehnologii care nu generează costuri privind transmisiunile de date pe toată durata de viață a echipamentului: tehnologie utilizând liniile de alimentare sau comunicații în frecvență radio liberă cu rază lungă cuprinsă în intervalul 863-873 MHz și 1.21 Comunicație cu CMS - tehnologii care nu generează costuri privind transmisiunile de date pe toată durata de viață a echipamentului: tehnologie de comunicații în frecvență radio liberă cu rază lungă cuprinsă în intervalul 863-873 MHz* prin acceptarea și a altor tipuri de comunicație echivalente pentru sistemul de telegestiune, inclusiv NB-IoT, LTE-M, GSM sau alte tehnologii similar, care nu generează costuri privind transmisiunile de date, utilitate în aplicațiile Smart City și iluminat public inteligent, cu condiția asigurării funcționalităților solicitate prin documentația de atribuire.

La punctul **17.** se solicită eliminarea cerinței 2.1 *echipamentul va fi dotat cu senzor de temperatură*, sau, în subsidiar, reformularea și clarificarea explicită a acesteia, prin definirea clară a funcționalității urmărite, a tipului de senzor solicitat și a modului în care această cerință trebuie corelată cu celelalte caracteristici tehnice ale echipamentului, inclusiv cu gradul de protecție și rezistență mecanică solicitat.

Prin critica de la punctul **18.** contestatorul solicită modificarea cerințelor 3.3 *Se va prezenta certificat de conformitate privind directiva RoHS 2011/65/CE emis de către un organism de certificare acreditat. Se va prezenta acreditarea organismului de certificare* și 3.4 *Se va prezenta raport de testare privind directiva RoHS 2011/65/CE ce va confirma respectarea standardului EN 62321-1, emis de un laborator acreditat; Se va prezenta acreditarea laboratorului*, din fișa tehnică a modulelor de telegestiune prin acceptarea ca echivalent a unei declarații de conformitate RoHS, cu respectarea directivei RoHS 2011/65/CE.

La punctul **19.** se solicită eliminarea cerințelor prevăzute la pct. 3.2 și 3.3 din cadrul Fișei Tehnice nr. 3, precum și orice referire din cadrul fișelor tehnice de prezentare a certificării conforme cu standardul SR EN ISO/CEI 17065:2013 a organismelor de acreditare.

La punctul **20.** se solicită eliminarea cerinței prevăzută la punctul 3.2, din cadrul Fișelor tehnice nr. 2 și nr. 4 privind obligativitatea prezentării certificatului ENEC și acceptarea demonstrării conformității și prin alte mijloace echivalente, precum:

- declarații UE de conformitate;
- marcaj CE;
- rapoarte de încercări;

- documentație tehnică emisă de producător;
- rapoarte EMC, declarație RoHS sau alte documente relevante care demonstrează respectarea standardelor și cerințelor tehnice aplicabile echipamentelor oferite.

La punctul **21.** se solicită eliminarea cerinței 3.2 din fișa tehnică nr. 5 precum și orice referire din cadrul fișei tehnice de prezentare a certificării conforme cu standardul SR EN ISO/CEI 17065:2013 a organismelor de acreditare.

La punctul **22.** se solicită obligarea autorității contractante la modificarea cerinței 1.14 și 1.15 din cadrul Fișei tehnice nr. 3 *Temperatura de funcționare: interval minim -40 ... +50°C; Tip carcasă: metalică*, întrucât nu este justificată și este menită doar să restrângă în mod neloial concurența. Totodată, se solicită acceptarea ca *SIMILAR* a următoarelor caracteristici: carcasa polycarbonat interval de temperatură de funcționare cuprins între -25...+50°C.

Pentru toate considerentele expuse mai sus, ... solicită admiterea contestației, astfel cum a fost aceasta formulată.

În drept, se invocă dispozițiile Legii nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materia achizițiilor publice, respectiv celelalte norme legale invocate.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

Prin punctul de vedere comunicat prin adresa nr. 7393/08.07.2026, înregistrată la CNSC sub nr. 51459/08.07.2026, ..., în calitate de autoritate contractantă, solicită respingerea contestației, ca nefondată.

Cu privire la criticile aduse de către contestator, autoritatea contractantă consideră că acestea sunt eronate și nefondate și au ca unic scop diminuarea cerințelor și caracteristicilor tehnice ale produselor, în așa fel încât acesta să poată oferta produse inferioare, ce nu satisfac nevoile achizitorului.

În cele ce urmează, autoritatea contractantă aduce argumente menite să demonstreze faptul că, criteriile minime impuse de ghidul de finanțare asupra echipamentelor proiectate sunt cerințe minime de calitate, fiind complementare unei soluții proiectate corect și complet, astfel:

Critica prezentată la punctul **1** *Temperatura ambientală de funcționare -40...+55°C*:

Critica pornește de la o confuzie fundamentală între temperatura aerului ambiant și temperatura de funcționare a echipamentului. Intervalul -40...+55 °C reprezintă domeniul de calificare/funcționare a echipamentului electronic (driver, controler, senzor), iar nu o predicție a temperaturii aerului. Temperatura efectivă la nivelul carcasei unui aparat montat în câmp deschis, sub radiație solară directă, cumulată cu auto-încălzirea componentelor (driver, LED), depășește în mod curent temperatura aerului cu 15-25 °C.

Performanța și durata de viață a aparatului de iluminat LED depind direct de temperatura de joncțiune (T_j) a LED-urilor, controlată prin temperatura punctului de referință al carcasei (T_c) și prin temperatura ambiantă nominală (T_c), astfel cum sunt definite în SR EN IEC 62722-2-1 (performanța aparatelor de iluminat) și SR EN 62717 și nu de temperatura mediului ambiant. Parametrul de durabilitate impus prin fișa tehnică – minim 100.000 ore, L90B10 la 25 °C — este garantat numai dacă echipamentul este calificat pentru un plafon termic superior temperaturii aerului, care să acopere aportul solar și auto-încălzirea.

Critica prezentată la punctul **2** *Eficacitatea luminoasă minimă 175 lm/W*:

Cu titlu preliminar, critica atrage o diminuare calitativă a echipamentelor descrise de proiectul tehnic: o eficiență luminoasă mai mică determină o putere instalată mai mare a aparatului, pentru a emite aceeași cantitate de lumină (deci un consum energetic mai ridicat și o emisie de CO₂ mai mare, ambii parametri fiind indicatori asumați în fața finanțatorului, prin contractul de finanțare).

Pe fond, ambele valori reprezintă praguri minime, iar nu valori contradictorii. Mențiunea de 165 lm/W din partea scrisă constituie un prag minim previzionat la nivelul anului 2023 (în acord cu Documentul de lucru al Comisiei Europene 15852/18 — „EU green public procurement criteria for road lighting and traffic signals”, invocat de altfel în Proiectul tehnic), reprezentând progresul tehnologic anticipat la momentul respectiv.

Fișa tehnică impune un prag minim actualizat, de 175 lm/W, demonstrabil prin raport fotometric, în acord cu progresul tehnologic înregistrat din 2022-2023 până în prezent. Întrucât $175 \text{ lm/W} \geq 165 \text{ lm/W}$, nu există contradicție logică: aparatul care îndeplinește 175 lm/W satisface, cu atât mai mult, și pragul de 165 lm/W. Cerința servește în mod direct scopului proiectului - maximizarea economiei de energie și reducerea emisiilor de CO₂. Sub aspectul diversității echipamentelor în piață, pragul de 175 lm/W nu este restrictiv: numeroși producători de prim rang ating și depășesc această valoare - inclusiv produsul Antara invocat chiar de contestator (min. 181 lm/W).

Autoritatea contractantă prezintă producătorii care depășesc valoarea de 175 lm/W.

Critica de la punctul **3** *Dispersor (difuzor) din sticlă*:

Alegerea sticlei este fundamentată tehnic prin stabilitatea fotometrică pe termen lung. Spre deosebire de polycarbonat, sticla nu se îngălbenește și nu suferă fotodegradare sub acțiunea UV, a căldurii și a poluanților; polycarbonatul (chiar tratat UV) își pierde în timp transparența, reducând fluxul luminos transmis și compromițând menținerea performanței pe durata de viață (L90B10, 100.000 ore) - parametru direct legat de indicatorii de economie de energie asumați față de AFM.

Sticla menține peste 95% din performanța optică inițială pe termen lung, cu simplă curățare periodică. Cerința servește, așadar, unei finalități calitative reale, nu favorizării unui operator. Proiectul tehnic (paginile 27-29) detaliază necesitatea ca dispersorul (difuzorul) aparatului de iluminat să fie confecționat din sticlă.

Dispersoarele din alte tipuri de materiale (ex. polycarbonat, PMMA, etc) au proprietăți mult mai scăzute la acțiunea radiațiilor UV iar îmbătrânirea materialelor sub influența factorilor de mediu este mai accentuată, suferind un fenomen de sablaj, cauzat de particulele aflate în suspensie antrenate de vânt. Acești factori duc la pierderea fluxului luminos al aparatului de iluminat, și implicit, la neîncadrarea în parametrii lumino tehnici solicitați. Standardul SR EN 60598-1 – Corpuri de iluminat.

Partea 1: prescripții generale și încercări, Anexa L - Ghid de bune practici în proiectarea corpurilor de iluminat, capitolul L.2 - Materiale plastice în corpul de iluminat, menționează: „Aplicațiile relative la utilizarea normală a corpurilor de iluminat determină durata normală de funcționare (îmbătrânire) a acestor părți din plastic. Utilizarea excesivă a durelor și influențele dăunătoare diminuează rezistența la îmbătrânire”.

Prin urmare, un dispersor din materiale plastice reprezintă o diminuare calitativă a echipamentelor de iluminat, prin efectul de sablare la particule în suspensie (praf) și prin îmbătrânirea/îngălbenirea sub efectul UV, comparativ cu dispersorul confecționat din sticlă.

Sub aspectul diversității produselor în piața de profil, arată autoritatea faptul că toți producătorii renumiți la nivel național și european dețin în portofoliu corpuri de iluminat cu dispersor din sticlă.

Critica prezentată la punctul **4** *Management termic fără striații sau decupaje pe exteriorul aparatului*:

Cerința este, contrar susținerii contestatorului, o veritabilă cerință de performanță și de mentenanță, fiind detaliată în Proiectul tehnic (pag. 29).

Critica prezentată la punctul **5** *Certificat ENEC și standardul EN 60598-1:2015*:

Sub aspect de fond, cerința de certificare ENEC a securității și performanței echipamentului rămâne legală și nerestrictivă, pentru considerentele dezvoltate în cele ce urmează. Observația privind versiunile standardelor este însă întemeiată ca aspect de redactare: trimiterea la EN 60598-1:2015 necesită actualizare la edițiile în vigoare (EN IEC 60598- 1:2021+A11:2022).

Critica nr. **6** *Certificat ENEC Plus pentru EPRS 003 și EPRS 002*:

Cele două standarde sunt complementare, nu redundante. EN IEC 62722-1:2022 (EPRS - 002) stabilește cerințele generale de performanță ale aparatelor de iluminat, iar EN IEC 62722- 2-1:2023 (EPRS 003) stabilește cerințele particulare aplicabile aparatelor cu LED.

În cadrul schemei europene ENEC+, cele două fișe de cerințe (Requirement Sheets) sunt module de certificare distincte, fiecare atestând un set propriu de parametri de performanță, evaluați și verificați independent de organismul de certificare terț. Însăși premisa invocată de contestator aceea că Partea 2-1 „se bazează pe” Partea 1 - nu conduce la concluzia sa: complementaritatea două standarde nu echivalează cu substituibilitatea lor. Deținerea certificatului EPRS 003 nu probează, prin ea însăși, că organismul a evaluat și confirmat toți parametrii generali supuși certificării prin EPRS 002. Solicitarea ambelor certificate nu reprezintă dublarea aceleiași evaluări, ci asigurarea că întregul ansamblu de date de performanță - atât cele generale, cât și cele specifice tehnologiei LED - a fost verificat de un terț acreditat. a Necesitatea obiectivă și finanțarea AFM. Investiția este finanțată prin Administrația Fondului pentru Mediu, în cadrul programului de creștere a eficienței energetice a infrastructurii de iluminat public.

Atingerea indicatorilor de eficiență energetică și durabilitate impune demonstrarea performanței prin documente independente, emise de un organism terț acreditat, iar nu exclusiv prin declarațiile producătorului. Validarea completă a performanței (parametri generali și specifici LED) asigură trasabilitatea datelor fotometrice și de menținere a fluxului luminos declarate și protejează utilizarea eficientă a fondurilor publice.

Cerința nu este restrictivă și nu s-a probat nicio vătămare. Potrivit art. 155 și art. 156 din Legea nr. 98/2016, specificațiile tehnice pot fi formulate prin trimitere la standarde. Cerința nu indică o marcă, un producător sau un produs anume, ci standarde europene deschise, aplicabile egal tuturor operatorilor.

Certificarea ENEC+ este o schemă europeană larg accesibilă, emisă de numeroase organisme de certificare; orice producător serios de aparate de iluminat stradal cu LED poate obține ambele certificări. Sarcina probei revine contestatorului (art. 10 din Legea nr. 101/2016), însă acesta nu indică niciun operator care ar deține EPRS 003, dar căruia i-ar fi imposibil să obțină EPRS 002, și nu demonstrează că cerința ar conduce la un singur produs. Cerința respectă și principiul echivalenței (art. 156 alin. (3)).

Critica nr. 7 Certificat de conformitate RoHS emis de organism acreditat:

La nivel național există numeroase laboratoare și organisme acreditate care testează și emit certificate de conformitate RoHS pentru EEE, iar toți producătorii consacrați de aparate de iluminat stradal își demonstrează conformitatea prin astfel de certificări - de altfel, înșiși operatorii din piață își marchează produsele cu marcajul RoHS. Critica privind restrângerea concurenței este, deci, profund nedovedită: conformitatea RoHS este obligatorie, iar documentele de atestare sunt disponibile pe scară largă. A accepta exclusiv o declarație pe proprie răspundere ar diminua nivelul de asigurare urmărit, în mod legitim, de

autoritate. Contestatorul nu identifică niciun producător serios care să nu poată proba RoHS prin certificat/raport.

Sunt indicate laboratoarele care efectuează testări de conformitate RoHS, precum și producătorii conformi cu Directiva RoHS.

Critica nr. **8** *Raport de testare RoHS conform SR EN 62321-1:2014:*

Critica se autocombate. Chiar contestatorul descrie corect că seria SR EN 62321 stabilește metodele de eșantionare și de testare pentru determinarea nivelurilor celor șase substanțe reglementate (plumb, mercur, cadmiu, crom hexavalent, PBB, PBDE). Aceasta corespunde exact solicitării autorității: un raport de încercare care să probeze respectarea RoHS pe baza unei metodologii standardizate de eșantionare și testare. Standardul de metodă (62321) nu „contrazice” și nu „adaugă la” directiva de fond, ci este chiar instrumentul prin care se probează, în mod credibil, respectarea ei. Aparatele de iluminat sunt produse electrotehnice și EEE în sensul RoHS, iar respectarea directivei se verifică prin testarea unor eșantioane extrase în mod standardizat; o testare neconformă cu metodologia SR EN 62321 nu ar putea confirma în mod credibil absența substanțelor restricționate. Aplicabilitatea standardului la aparatele de iluminat este, deci, deplină, iar cerința de a prezenta un raport întocmit conform acestei metodologii este firească și proporțională (art. 158 din Legea nr. 98/2016).

Critica nr. **9** *Evaluarea pericolului luminii albastre, IEC TR 62778:2014:*

Sub aspect de fond, cerința privind pericolul luminii albastre rămâne legală și nerestrictivă, pentru considerentele dezvoltate în cele ce urmează. Observația privind versiunile standardelor este însă întemeiată ca aspect de redactare: trimiterile la IEC TR 62778 necesită actualizare la edițiile în vigoare (IEC 62471).

Critica nr. **10** *Încercarea la acțiunea vântului / coeficienți aerodinamici, minim 180 km/h:*

Afirmația contestatorului este eronată tehnic. Determinarea coeficientului aerodinamic / ariei de expunere la vânt se realizează tocmai prin încercări în tunel de vânt (sau, alternativ, prin CFD ori date de catalog ale producătorului) și are o finalitate distinctă de încercarea prevăzută în SR EN 60598-2-3. Conform IEC 60598-2-3 pentru corpurile de iluminat montate la diferite înălțimi, testul se efectuează în funcție de înălțimea de montaj.

Astfel, conform SR EN 60598-2-3 - Corpuri de iluminat. Partea 2-3: Condiții speciale. Corpuri de iluminat pentru iluminatul public, sistemul de prindere al corpului de iluminat trebuie să fie adecvat greutății echipamentului și dimensionat pentru acțiunea vântului asupra suprafeței proiectate a ansamblului. Standardul prevede verificarea prin încercare la sarcină statică pentru corpurile montate pe braț sau în vârf de stâlp, sarcina fiind determinată în funcție de suprafața expusă,

coeficientul aerodinamic și viteza vântului. În lipsa determinării coeficientului aerodinamic, se utilizează valoarea $C_d = 1,2$, iar după încercare nu trebuie să apară cedări vizibile, deformări permanente necorespunzătoare sau rotirea corpului în punctul de prindere.

Critica nr. 11 Conector tip baionetă:

Cerința exprimă în primul rând o funcționalitate de siguranță – întreruperea automată a alimentării la deschiderea compartimentului electric - menită să protejeze personalul de exploatare și mentenanță împotriva contactului cu părți aflate sub tensiune. Este un obiectiv legitim și obligatoriu al autorității, direct legat de securitatea în exploatare a echipamentelor achiziționate din fonduri publice. Conectorul de tip baionetă cu funcție de deconectare automată nu reprezintă o soluție proprietară sau specifică unui singur producător, ci o soluție consacrată și uzuală în domeniul iluminatului public stradal, disponibilă de la numeroși furnizori și utilizată pe scară largă în Uniunea Europeană. În consecință, cerința nu conduce la o singură soluție constructivă și nu favorizează un anumit operator. Contestatorul nu a probat, conform art. 10 din Legea nr. 101/2016, că numai un anumit producător ar deține această soluție ori că operatorii economici ar fi împiedicați să o ofere. Simpla enumerare a unor „soluții echivalente” teoretice nu dovedește caracterul restrictiv al cerinței și nici o vătămare concretă. De altfel, cerința nu interzice demonstrarea echivalenței, în condițiile art. 156 alin. (3) din Legea nr. 98/2016.

Critica nr. 12 Sistem de compensare a abaterii de la verticală a stâlpilor $\pm 45^\circ/-45^\circ$:

Cerința exprimă o funcționalitate - capacitatea de reglaj/compensare -, iar nu o soluție constructivă unică; sisteme de prindere cu înclinare reglabilă sunt oferite de numeroși producători. Montajul prin ștuț de indexare invocat de contestator asigură unghiuri fixe de montaj, dar nu compensează abaterea de la verticală a stâlpului existent; prin urmare, nu este o soluție tehnic echivalentă, întrucât nu garantează atingerea parametrilor fotometrici în condițiile reale de teren. Contestatorul nu a demonstrat, potrivit art. 10 din Legea nr. 101/2016, că cerința ar conduce la un singur produs sau la un singur producător, iar cerința respectă principiul echivalenței (art. 156 alin. (3) din Legea nr. 98/2016).

Critica nr. 13 Termenul de execuție: 12 luni (Caiet de sarcini) vs. 18 luni (grafic P.Th.):

Investiția vizează lucrări de modernizare a sistemului de iluminat public, care presupun activități standardizate și repetitive, fără un grad ridicat de complexitate tehnică. În aceste condiții, nu există elemente obiective care să justifice necesitatea unei durate de execuție de 18 luni.

Critica nr. 14 Inscricționarea unui cod QR pe controller și pe punctul de aprindere :

Cerința are o finalitate tehnică clară: identificarea durabilă a echipamentului pe întreaga durată de viață, indispensabilă pentru

inventarierea și administrarea activelor în sistemul de telegestiune (punere în funcțiune „plug & play”, asociere în platformă, mentenanță predictivă, raportări).

Marcarea prin gravare/poansonare este superioară etichetelor adezive, care se degradează în mediu exterior. Susținerea privind „lipsa cititoarelor” este eronată: citirea codului QR se realizează prin aplicația mobilă de telegestiune (camera unui smartphone/tabletă), nu prin cititoare cu infraroșu. De altfel, Ghidul AFM (art. 11 alin. (2) lit. e)) impune identificarea și raportarea per punct luminos, pe toată durata proiectului - scop pe care marcajul durabil îl servește. Cerința este o cerință de calitate, oferită de numeroși producători, nu o favorizare. Ținând seama de durata de viață solicitată, de 100.000 ore, care reprezintă o medie de peste 24 de ani la o durata medie de funcționare de 4150 de ore/an, o componentă foarte importantă este componenta de service și mentenanță post garanție.

Pe toată durata de viață a echipamentelor beneficiarul (fie direct prin serviciul propriu de gestiune fie prin intermediul unui operator economic căruia i-a fost delegat serviciul de iluminat public) trebuie să poată identifica oricând datele despre produse.

O simplă etichetă autoadezivă nu poate rezista pe toată durata de viață solicitată a aparatelor de iluminat, respectiv de peste 24 de ani, motiv pentru care se impune o soluție de gravare pe carcasă a unui cod QR sau orice altă tehnologie de inscripționare cu durata de viață egală durata aparatelor de iluminat pentru ca autoritatea contractantă să poată identifica oricând cu produsul pentru a avea la dispoziție informații despre acesta precum: nume produs, cod produs, furnizor, specificații tehnice ale acestuia, etc. Nu se poate pune în discuție că cerința ar fi restrictivă sau ar avantaja un anumit produs sau operator economic atât timp cât sunt acceptate produse care demonstrează îndeplinirea cerinței prin orice altă tehnologie.

Cu privire la lipsa menționării vreunui standard de conformitate, arătăm și aici faptul că nu există nicio condiționalitate cuprinsă în documentația de atribuire. Cerința se circumscrie Documentului de lucru al Comisiei Europene SWD 2018 494 care stabilește cerințele de etichetare ale aparatelor de iluminat LED.

Critica nr. 15 *Identificarea controllerului în teren indiferent dacă instalația este sub tensiune:*

Cerința este formulată funcțional: identificarea echipamentului în teren indiferent dacă instalația este sau nu sub tensiune.

Existența GPS în echiparea controllerului reprezintă o funcționalitate apelabilă numai dacă modulul este alimentat cu energie electrică. Ori, pe durata zilei, când sistemul nu se află sub tensiune, echipamentul nu poate fi identificat numai prin existența GPS, pe durata efectuării lucrărilor de mentenanță programată sau accidentală (înlocuirea modulului constatat a fi defect). Specificația nu interzice

controlerele echipate cu GPS, ci impune ca funcția de identificare în teren să opereze și fără tensiune.

Prin clauza „sau echivalent”, orice soluție care îndeplinește această condiție este admisibilă - inclusiv un controller cu GPS care poartă, suplimentar, un marcaj durabil scanabil. Marcarea durabilă (gravare/poansonare) citită prin aplicația mobilă de telegestiune (camera unui smartphone/tabletă) este o tehnologie standard, oferită de o multitudine de producători, iar nu o soluție dedicată; ea servește și obligației de identificare/raportare per punct luminos impuse de Ghidul AFM (art. 11 alin. (2) lit. e).

Critica nr. **16** *Tehnologia de comunicație radio bandă liberă 863–873 MHz / PLC:*

Cerința esențială este ca tehnologia de comunicație să nu genereze costuri privind transmisia de date pe toată durata de viață - obiectiv legitim, identic cu cel reținut și în răspunsul la contestația conexă privind aceeași procedură: eliminarea costurilor operaționale recurente, materializate prin abonamente la operatori de telecomunicații și de servicii cloud, pe care autoritatea publică locală nu le plătește în acest moment și nu dorește să le plătească în viitor. Or, tocmai tehnologiile propuse de contestator - NB-IoT, LTE-M, GSM — contravin acestei condiții: ele presupun câte un abonament/SIM per echipament, cu costuri recurente perpetue. În schimb, comunicația radio în banda liberă și comunicația pe linia de alimentare (PLC) sunt fără licență și fără abonament, prin urmare utilizabile fără costuri recurente. Cerința este, prin urmare, o cerință de performanță economică obiectivă (zero cost de date).

Critica nr. **17** *Senzor de temperatură al controllerului:*

Cerința este clară și justificată funcțional. Senzorul de temperatură (intern echipamentului) asigură protecția termică a componentelor controllerului. Cu alte cuvinte, în condițiile creșterii excesive a temperaturii la nivelul controllerului, în vederea protejării componentelor, senzorul de temperatură comandă decuplarea controllerului pentru protejarea elementelor componente. Fiind un senzor integrat, nu se ridică problema gradului de protecție/rezistenței mecanice invocată de contestator (carcasa rămâne IP66/IK09).

Critica nr. **18** *Certificat și raport de testare RoHS pentru controller:*

Cerința urmărește verificarea independentă a conformității RoHS a echipamentelor, într-o investiție publică de durată, pentru a evita riscul achiziției unor echipamente neconforme sub aspectul substanțelor periculoase.

Critica nr. **19**

Punctul de aprindere trifazat este un ansamblu de comutație și distribuție de joasă tensiune (tablou electric), care controlează și distribuie energie electrică și prezintă risc real de siguranță electrică. Pentru astfel de produse, verificarea de către un tert acreditat conform seriei EN 61439 și controlul producției (ISO/CEI 17065) sunt justificate

obiectiv: ele asigură nu doar conformitatea unui exemplar testat, ci conformitatea continuă a producției de serie, spre deosebire de o simplă declarație pe proprie răspundere.

Cerința se raportează la standarde europene deschise, aplicabile egal tuturor operatorilor, și nu indică o marcă sau un producător anume.

Numeroși producători de tablouri electrice și puncte de aprindere dețin astfel de certificări; contestatorul nu a probat, conform art. 10 din Legea nr. 101/2016, că cerința ar conduce la un singur operator ori i-ar împiedica pe ceilalți să participe. Confuzia pe care o face contestatorul între „declarație” și „certificat” nu dovedește caracterul restrictiv: autoritatea a stabilit, în limitele necesității obiective, un nivel de asigurare proporțional cu natura unui produs electric aflat sub tensiune, cerința respectând totodată principiul echivalenței (art. 156 alin. (3) din Legea nr. 98/2016).

Critica nr. **20**

Certificatul ENEC este o marcă europeană de certificare independentă a conformității cu standardele europene de securitate (EN), administrată în cadrul grupului european de organisme de certificare (ETICS). Departe de a restrânge concurența, această certificare este larg răspândită: pe piață există zeci de controlere și echipamente de iluminat certificate ENEC, de la producători de nivel mondial și chiar național, astfel cum se poate verifica în registrul public al deținătorilor de certificate ENEC, disponibil la adresa www.etics.org.

Cerința este, prin urmare, accesibilă unei multitudini de operatori și nu favorizează pe niciunul. Schema 5 (SR EN ISO/CEI 17067) NU este echivalentă cu ENEC. ENEC reprezintă o schemă concretă și consacrată, cu recunoaștere europeană în domeniul produselor electrice, întemeiată pe Regulile ENEC/ETICS coroborate cu standardele europene EN aplicabile produsului. În schimb, „Schema 5” din SR EN ISO/CEI 17067 indică doar tipul de mecanism de certificare (certificare de produs cu supravegherea producției), valoarea și recunoașterea acesteia depinzând de organismul de certificare, de standardele efectiv aplicate și de domeniul de acreditare. ENEC garantează atât mecanismul, cât și referențialul standardizat european uniform, pe când o simplă „certificare conform Schemei 5” nu oferă această garanție.

Întrucât cerința ENEC este, totodată, nerrestrictivă, nu se justifică nici eliminarea ei, nici înlocuirea cu formulă generică de asigurare inferioară.

Critica nr. **21** *Certificat de conformitate și fabricare sub supraveghere (SR EN ISO/CEI 17065) pentru punctul de aprindere:*

Cerința răspunde unei necesități tehnice reale: componente care, individual, sunt conforme pot genera, la integrare, incompatibilități funcționale și, în special, probleme de compatibilitate electromagnetică (emisii și imunitate). Certificarea la nivel de sistem asigură că soluția de telegestiune funcționează corect ca ansamblu integrat, garantând

interoperabilitatea, fiabilitatea și continuitatea operării infrastructurii de iluminat public realizate din fonduri publice.

Aceasta corespunde chiar obiectului cerinței - un „sistem de telegestiune” -, iar nu o sumă de componente evaluate izolat. Cerința se raportează la standarde europene deschise și nu indică o marcă sau un producător. Furnizori consacrați de soluții integrate de telegestiune dețin certificări la nivel de sistem; contestatorul nu a demonstrat, potrivit art. 10 din Legea nr. 101/2016, că cerința ar fi imposibil de îndeplinit ori că ar conduce la un singur operator, ci se limitează la afirmații generale.

Cerința este proporțională cu complexitatea și relevanța pentru siguranță a sistemului și respectă principiul echivalenței (art. 156 alin. (3) din Legea nr. 98/2016).

Critica nr. **22** *Temperatura de funcționare -40...+50°C și carcasa metalică a punctului de aprindere:*

Punctul de aprindere este un echipament electric de distribuție amplasat în exterior, care funcționează continuu (nu doar pe timp de noapte, ca aparatele de iluminat) și în interiorul căruia se acumulează căldură degajată de componentele sub sarcină. În consecință, intervalul solicitat nu se raportează la recordul climatic, ci asigură o marjă de siguranță indispensabilă atât la limita inferioară (funcționare fiabilă sub temperaturile minime istorice, care se apropie de -32°C, cu marja necesară), cât și la limita superioară (căldura internă cumulată cu temperatura ambientală). Un interval mai restrâns, de tipul -25...+50°C propus de contestator, nu acoperă condițiile reale de exploatare pe întreaga durată de viață echipamentului.

Carcasa metalică este justificată obiectiv prin rezistența mecanică superioară, rezistența la vandalism, comportarea la foc și ecranarea electromagnetică - esențiale pentru un tablou electric de distribuție amplasat în spațiu public. Policarbonatul nu oferă un nivel echivalent de ecranare EMC și de rezistență mecanică/la foc pentru un asemenea echipament, astfel încât soluția propusă de contestator nu este tehnic echivalentă. Cerințele nu indică un producător anume, sunt exprimate ca parametri de performanță (interval de temperatură) și ca opțiune constructivă justificată de siguranță (carcasă metalică), fiind îndeplinite de numeroși furnizori; contestatorul nu a probat, conform art. 10 din Legea nr. 101/2016, vreo restrângere concretă a concurenței.

Ca atare, autoritatea contractantă solicită Consiliului să respingă, ca nefondată contestația formulată de și să dispună continuarea procedurii.

Ca mijloace de probă, au fost depuse înscrisuri.

..... a constituit cauțiunea în cuantum de lei prin recipisa de consemnare nr. 212476920/1 din data de 26.06.2026, eliberată de CEC Bank – Sucursala, fiind înregistrată în Registrul de evidență al CNSC sub nr. 2447/02.07.2026.

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

....., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de atribuire, simplificată a contractului de achiziție publică având ca obiect, prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr., la care a anexat documentația de atribuire, valoarea estimată fiind de 1.518.871 lei, fără TVA.

Procedura se află, la acest moment, suspendată în etapa de pregătire a ofertelor.

Împotriva documentației de atribuire, ... a formulat contestația de față, solicitând cele menționate în partea introductivă.

Față de tipul criticilor din contestație, Consiliul reține, în soluționare, relevanța dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. rr) din Legea nr. 98/2016, conform cu care *specificațiile tehnice reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, într-o manieră corespunzătoare îndeplinirii necesității autorității contractante*. Se mai reține că, potrivit art. 20 alin. (10) din H.G. nr. 395/2016: *„Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante”*.

În verificările sale, Consiliul va avea în vedere și art. 154 din Legea nr. 98/2016, potrivit căruia *„Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”*, întrucât documentația de atribuire trebuie să conțină toate informațiile necesare operatorilor economici interesați de participarea la procedura de atribuire cu privire la cerințele achiziției și modul de desfășurare a acesteia.

De asemenea, vor fi reținute și prevederile art. 155 alin. (6) din același act normativ *specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici, și cele ale art. 156 alin. (2) din lege – cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de obiectul contractului, specificațiile tehnice nu precizează un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu care caracterizează produsele sau serviciile furnizate de un anumit operator economic și nici nu se referă la mărci, brevete, tipuri, la o origine sau la o producție specifică, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori economici sau produse*.

Așadar, modificarea sau cenzurarea caracteristicilor tehnice impuse de autoritatea contractantă poate face obiectul contestării de

către operatorii economici interesați în situația încălcării ipotezelor date de cele două temeuri de drept citate mai sus.

În altă ordine de idei, nu există o prevedere legală care să oblige autoritatea contractantă să accepte produse care nu corespund necesităților sale, iar Consiliul nu poate sancționa autoritatea contractantă pentru exercitarea dreptului său de a nu aduce modificări cerințelor tehnice ori altor prevederi ale documentației, atâta timp cât acestea îi satisfac interesele. Autoritatea contractantă este singura în măsură să-și stabilească propriile necesități, orice achiziție care nu ar conduce la satisfacerea în mod deplin a nevoilor sale reprezentând o folosire inefficientă a fondurilor. Prin urmare, necesitatea sau oportunitatea achiziționării de produse de o anumită performanță, precum și caracteristicile tehnice impuse pentru acestea, sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul său, relevante în acest caz fiind dispozițiile art. 3 din HG nr. 395/2016.

Nu în ultimul rând, trebuie subliniat că drepturile autorităților contractante la care s-a făcut referire mai sus trebuie exercitate cu bună credință, iar nu cu scopul de a limita sau restricționa accesul la procedură, de natură a restrânge concurența între agenții economici, întrucât s-ar aduce atingere principiilor care stau la baza atribuirii contractului de achiziție publică – nediscriminarea și tratamentul egal.

Totodată, sunt amintite și dispozițiile art. 50 din Legea nr. 98/2016, potrivit cărora alin. (1) *Autoritățile contractante nu vor concepe sau structura achizițiile ori elemente ale acestora cu scopul exceptării acestora de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi ori al restrângerii artificiale a concurenței*; alin. (2) *În sensul alin. (1), se consideră că există o restrângere artificială a concurenței în cazul în care achiziția ori elemente ale acesteia sunt concepute sau structurate cu scopul de a favoriza ori dezavantaja în mod nejustificat anumiți operatori economici*".

Procedând la verificarea temeiniciei pretențiilor contestatorului, Consiliul reține următoarele:

Critica 1 vizează cerința 1.10 din FT 1, prin care se solicită ca *temperatura ambientală de funcționare* să fie în intervalul minim -40...+55°C, contestatorul solicitând modificarea temperaturii maxime de funcționare la ...+50°C, solicitare față de care Consiliul reține apărările autorității contractante în sensul că temperatura efectivă la nivelul carcasei unui aparat montat în câmp deschis, sub radiație solară directă, cumulată cu auto-încălzirea componentelor (driver, LED), depășește în mod curent temperatura aerului cu 15-25 °C.

Mai arată autoritatea că intervalul de temperaturi de funcționare stabilit al aparatului de iluminat reprezintă o caracteristică standard, general răspândită pentru aparatele de iluminat de calitate, indicând producătorii Schreder Izylum, Lug Urbino, Visulo Stork, ale căror

caracteristici, potrivit capturilor puse la dispoziție, indică intervalul stabilit la nivelul documentației.

Prin urmare, având în vedere nu a fost demonstrat caracterul restrictiv reclamat, precum și argumentele și probele autorității, Consiliul reține că cerința privind temperatura ambientală de funcționare este justificată de o necesitate obiectivă, critica urmând a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Critica 2 vizează cerința 1.12 din FT 1, conform cu care Eficiența luminoasă pentru întregul aparat de iluminat (include pierderile prin driver și sistemul optic) minim 175 lm/W, demonstrată prin raport fotometric pentru puterea instalată propusă, pe care contestatorul o apreciază restrictivă și disproporționată întrucât, după cum se arată, ar stabili o valoare minimă a eficienței luminoase mai mare decât valorile prevăzute în documentația tehnică și cerințele Ghidului de finanțare, solicitând să se stabilească un prag minim realist și unitar de 160-165 lm/W.

Pretențiile contestatorului se dovedesc neîntemeiate în condițiile în care minimul la care dorește să fie scăzută limita inferioară este sub pragul minim la nivelul anului 2023 prevăzut în partea scrisă a Proiectului tehnic, de 165lm/W. Mai mult, după cum se observă, în fișa tehnică nr. 1, anexă a proiectului tehnic este menționat minim 175 lm/W.

Contestatorul nu demonstrează pretinsa avantajare a anumitor produse, situație în care simplele afirmații că cerința poate avea o asemenea finalitate sunt insuficiente pentru a infirma dreptul autorității de a stabili specificații tehnice apte să-i satisfacă nevoile declarate.

Din studiul de piață depus la dosar rezultă că producători reputați (exemple date: *GS LIGHT M SERIES* cu 180 lm/W, *STAR LIGHTING* cu 200 lm/W, *URBAN FLEX STREET S6* cu 180 lm/W și *HPWINNER T1QMAX LED STREET LIGHT* cu 190 lm/W) depășesc acest prag.

Critica 3 vizează cerința 1.14 din FT 1 prin care se solicita Compartimentul optic echipat cu dispersor din sticlă clară, plană, securizată, contestatorul solicitând să se permită utilizarea aparatelor de iluminat prevăzute cu dispersor din polycarbonat conform cu standardele de calitate IP66 și IK09 și cu certificarea ENEC PLUS care garantează performanța aparatului de iluminat privind degradarea fluxului luminos solicitat, în acord cu cerințele Ghidului AFM în care este stipulat că sunt acceptate și difuzoare din polycarbonat tratat UV.

Potrivit Ghidului de finanțare a Programului privind creșterea eficienței energetice a infrastructurii de iluminat public, din 05.11.2024, la art. 11 alin. (1) lit. f) se menționează: „Corpurile de iluminat ce urmează a fi montate prin proiect vor îndeplini următoarele cerințe minime: (...) f) rezistența la impact a întregului aparat de iluminat: IK08-IK10; elementul difuzant: sticlă sau polycarbonat stabilizat UV”.

Prin urmare, raportat la acest ghid de finanțare, Consiliul va respinge ca neîntemeiate toate susținerile autorității referitoare la faptul că polycarbonatul (chiar tratat UV) este inferior sticlei, întrucât, prin

conjuncția „sau”, se permite atât folosirea sticlei, cât și a policarbonatului stabilizat UV.

Față de cele prezentate anterior, Consiliul va admite critica în discuție și va obliga autoritatea contractantă la modificarea cerinței astfel încât să fie eliminat caracterul restrictiv reclamat.

Critica 4 vizează cerința 1.14 din FT 1 prin care se solicita Managementul termic se va realiza fără a utiliza striații sau decupaje pe exteriorul aparatului (pentru evitarea acumulării de praf și frunze), contestatorul solicitând eliminarea sau reformularea ei fără a impune restricții privind configurația sau forma constructivă a aparatului de iluminat.

În apărările sale, autoritatea nu prezintă rigorile care ar rezulta din vreun standard, care să determine impunerea anumitor variante constructive, drept care cerința în discuție apare restrictivă, acumularea de praf, frunze și reziduuri, care, în timp, ar îngreunează extragerea rapidă a căldurii produse de LED-uri prin carcasă, precum și faptul că ar exista un praf abundent din cauza lipsei asfaltului pe toate căile de rulare fiind argumente insuficiente pentru a înlătura acest caracter.

În concluzie, în lipsa unor argumente temeinice, raportat la aceleași dispoziții legale citate mai sus care prevăd obligațiile autorității contractante în stabilirea cerințelor documentației de atribuire, Consiliul va admite și această critică și va obliga autoritatea contractantă la reformularea acestei cerințe astfel încât să fie eliminat caracterul restrictiv.

Critica 5 vizează cerința 3.4 din FT 1 privind standardul EN60598-1:2015, contestatorul arătând că acesta a fost înlocuit de ediția actuală EN IEC 60598-1:2021+A11:2022, critică față de care autoritatea precizează că trimiterile la EN 60598-1:2015 necesită actualizare la edițiile în vigoare (EN IEC 60598-1:2021+A11:2022).

Cum o asemenea măsură nu apare a fi adoptată, autoritatea va fi ținută la implementarea ei.

Critica 6 vizează cerința 3.5 din FT 1 prin care se solicită Se va prezenta certificat ENEC Plus ce va confirma respectarea următoarelor standarde: EPRS003, bazat pe EN IEC 62722-2-1:2023 și EPRS002 bazat pe EN IEC 62722-1:2022, emis de către un organism de certificare acreditat, pentru echipamentul și la nivelul de echipare propuse. Se va prezenta acreditarea organismului de certificare, contestatorul susținând că standardul specific achiziției relevant și suficient ar fi EPRS003.

Față de pretenția contestatorului, autoritatea se apără arătând că cele două standarde sunt complementare, nu redundante. EN IEC 62722-1:2022 (EPRS - 002) stabilește cerințele generale de performanță ale aparatelor de iluminat, iar EN IEC 62722- 2-1:2023 (EPRS 003) stabilește cerințele particulare aplicabile aparatelor cu LED.

În acord cu apărările autorității contractante, Consiliul constată că certificarea EPRS003 nu acoperă și nu epuizează verificarea de performanță generală reglementată de EPRS002. Altfel spus, EPRS003 nu certifică în mod exhaustiv conformitatea cu toate cerințele generale

din EN IEC 62722-1:2022, ci adaugă cerințe specifice LED și verifică anumite caracteristici în domeniul său propriu.

Pe cale de consecință, critica va fi respinsă.

Critica 7 vizează cerința 3.6 din FT 1 prin care se solicită Se va prezenta certificat de conformitate privind directiva RoHS2011/65/CE emis de către un organism de certificare acreditat. Se va prezenta acreditarea organismului de certificare. contestatorul susținând că este restrictivă, neexistând nicio reglementare a unei obligații legale de a obține certificatul de conformitate ROHS.

În soluționarea acestei critici sunt considerate relevante prevederile Directivei 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice, care stipulează la art. 4, art. 7 și art. 13 următoarele:

„Articolul 4

Prevenirea

(1) Statele membre se asigură că EEE introduse pe piață, inclusiv cablurile și piesele de schimb pentru repararea sau reutilizarea acestora ori pentru îmbunătățirea funcțiilor sau mărirea capacității acestora, nu conțin substanțele enumerate în anexa II.

Articolul 7

Obligațiile producătorului

Statele membre se asigură că:

(a) atunci când introduc EEE pe piață, producătorii se asigură că acestea au fost proiectate și fabricate în conformitate cu cerințele stabilite la articolul 4;

(b) producătorii întocmesc documentația tehnică solicitată și aplică procedura de control intern al producției prevăzută în modulul A din anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE sau contractează efectuarea acesteia;

(c) în cazul în care s-a demonstrat conformitatea EEE cu cerințele aplicabile prin procedura menționată la litera (b), producătorii întocmesc o declarație de conformitate UE și aplică marcajul CE pe produsul finit. În cazul în care alte dispoziții aplicabile din legislația Uniunii impun realizarea unei proceduri de evaluare a conformității care este cel puțin la fel de strictă, conformitatea cu cerințele de la articolul 4 alineatul (1) din prezenta directivă poate fi demonstrată în contextul procedurii respective. Poate fi întocmită o singură documentație tehnică (...).

Articolul 13

Declarația de conformitate UE

(1) Declarația de conformitate UE stipulează faptul că s-a demonstrat îndeplinirea cerințelor specificate la articolul 4.”

Aparatele de iluminat stradal cu LED, la care se referă cerința criticată, fac parte, potrivit Anexei nr. 1 a directivei invocată (intitulată „Categorii de EEE care fac obiectul prezentei directive”), din „Echipamentele de iluminat” prevăzute la pct. 5.

În soluționare, Consiliul face trimitere la dispozițiile art. 50 din Legea nr. 98/2016, citate mai sus, precum și la dispozițiile art. 49 din același act normativ, potrivit cărora:

„Art. 49 - (1) Autoritățile contractante au obligația să acorde operatorilor economici un tratament egal și nediscriminatoriu și să acționeze într-o manieră transparentă și proporțională. (2) În măsura în care intră sub incidența anexelor 1, 2, 4 și 5, 6 și 7 la

Apendicele I al Uniunii Europene la AAP și a celorlalte acorduri internaționale care prevăd obligații în sarcina Uniunii Europene, autoritățile contractante acordă lucrărilor, produselor, serviciilor și operatorilor economici ai semnatarilor acestor acorduri un tratament egal cu cel acordat lucrărilor, produselor, serviciilor și operatorilor economici din Uniunea Europeană..

Față de cele mai sus menționate, se constată că, dispozițiile Directivei 2011/65/UE stabilesc, pentru dovedirea îndeplinirii conformității cu cerințele aplicabile, prezentarea unei declarații de conformitate emisă în condițiile actului normativ menționat.

Cu toate acestea, în cadrul documentației de atribuire, a fost limitată posibilitatea dovedirii cerinței privind respectarea Directivei RoHS 2011/65/CE prin prezentarea exclusiv a unor certificate de conformitate elaborate de către un organism de certificare acreditat, fiind eliminată posibilitatea prezentării declarației de conformitate emisă de producător, fără a exista o justificare reală a acestei limitări.

Relevant pentru autoritate este ca produsele să fie conforme cu directiva privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice, directivă care permite ca aceste verificări să se realizeze în baza documentației tehnice a producătorului.

Astfel fiind, nu se justifică impunerea ca dovada respectării condițiilor directivei să se realizeze exclusiv prin prezentarea certificatului de conformitate privind directiva RoHS 2011/65/CE emis de către un organism de certificare acreditat în condițiile celor menționate în directivă.

Prin urmare, Consiliul constată că este întemeiată critica contestatorului privind caracterul restrictiv al cerinței în discuție, astfel că va obliga autoritatea contractantă la reformularea ei astfel încât să fie eliminat caracterul restrictiv prin acceptarea ca echivalentă și a unei declarații de conformitate RoHS, cu respectarea directivei RoHS 2011/65/CE.

Critica 8 vizează cerința 3.7 din FT 1 prin care se solicită Se va prezenta raport de testare privind directiva RoHS 2011/65/CE ce va confirma respectarea standardului SR EN 62321-1:2014, emis de un laborator acreditat; Se va prezenta acreditarea laboratorului, în opinia contestatorului, standardul solicitat se aplică pe produsele electrotehnice și descriu metodele de încercare pentru determinarea concentrațiilor de metale grele: SR EN 62321-1:2014 se referă la eșantion ca obiect ce trebuie procesat și măsurat și furnizează îndrumări cu privire la procedura de demontare folosită pentru a obține un eșantion. Mai arată contestatorul că standardul nu este conform cu Directiva ROHS 2011/65/UE și Directiva ROHS 2015/863/UE privind echipamentele electrice și electronice (EEE) din care fac parte și aparatele de iluminat, solicitând, astfel, eliminarea întrucât nu este aplicabilă corpurilor de iluminat și nu reprezintă interes pentru obiectul prezentei proceduri de achiziție publică.

Consiliul respinge solicitarea contestatorului de eliminare totală a cerinței nr. 3.7 din Fișa Tehnică nr. 1, ca fiind nefondată, standardul SR

EN 62321-1:2014 fiind pe deplin aplicabil metodologiei de testare a corpurilor de iluminat. Însuși contestatorul arată că standardul „se referă la eșantion ca obiect ce trebuie procesat și măsurat și furnizează îndrumări cu privire la procedura de demontare folosită pentru a obține un eșantion”. Or, corpurile de iluminat fiind echipamente electrice și electronice (EEE) încadrate la pct. 5 din Anexa 1 a Directivei RoHS, determinarea conformității lor nu se poate realiza în laborator fără aplicarea acestei metodologii standardizate de eșantionare și demontare.

Astfel cum susține și autoritatea contractantă un raport de testare care să probeze respectarea RoHS pe baza unei metodologii standardizate de eșantionare și testare. Standardul de metodă (62321) nu „contrazice” și nu „adaugă la” directiva de fond, ci este chiar instrumentul prin care se probează, în mod credibil, respectarea ei.

Cu toate acestea, Consiliul va impune autorității contractante să reformuleze cerința nr. 3.7 din FT 1 în sensul corelării acesteia cu soluția adoptată la critica nr. 7, permițând ofertanților să demonstreze conformitatea fie prin prezentarea raportului de testare solicitat, fie, în echivalență, prin prezentarea Declarației de Conformitate RoHS emise de producător (document solicitat la cerința 3.6 modificată).

Critica 9 vizează cerința 3.9 din FT 1 prin care se solicită Se va prezenta raport de testare pentru evaluarea pericolului luminii albastre pentru aparatul de iluminat ce va confirma respectarea standardului IEC TR 62778:2014 emis de un laborator acreditat; Se va prezenta acreditarea laboratorului. Raportul de testare va evalua întregul aparat de iluminat, nu numai sursele LED, contestatorul arătând că acesta vizează un standard anulat, pretenție față de care autoritatea precizează că trimitere la IEC TR 62778 necesită actualizare la edițiile în vigoare (IEC 62471).

Cum o asemenea măsură nu apare a fi adoptată, autoritatea va fi ținută la implementarea ei.

Critica 10 vizează cerința 3.14 din FT 1 prin care se solicită Se va prezenta raport de testare pentru determinarea coeficienților aerodinamici specifici aparatelor de iluminat stradale prin încercări în tunelul de vânt. Testul va fi efectuat pentru cel puțin 5 poziții de încercare. Testul se va realiza în condiții de vânt de minim 180 km/h, contestatorul arătând testarea aparatelor de iluminat se realizează conform standardului de corpuri de iluminat SR EN 60598-2-3, care reglementează testele pentru acest tip de echipamente, iar solicitarea de testare pentru o viteză a vântului de 180 km/h nu este o cerință pentru încercarea acreditată conform standardului amintit.

În apărările sale, autoritatea contractantă face, de asemenea, trimitere la standardul SR EN 60598-2-3, arătând că pentru corpurile de iluminat montate la diferite înălțimi, testul se efectuează în funcție de înălțimea de montaj.

Standardul SR EN 60598-2-3/2004, la care ambele părți fac trimitere, stabilește faptul că în funcție de înălțimea de montaj se determină viteza la vânt la care trebuie testat aparatul de iluminat, respectiv:

*„ $v = 45 \text{ m/s}$ (163 km/h) pentru înălțimi mai mici de 8 m.
 $v = 52 \text{ m/s}$ (188 km/h) pentru înălțimi cuprinse între 8 m și 15 m;
 $v = 57 \text{ m/s}$ (205 km/h) pentru înălțimi mai mari 15 m.”*

În consecință, critica pe acest aspect va fi admisă, astfel că autoritatea va fi obligată în a modifica cerința în discuție conform prevederilor standardului SR EN 60598-2-3/2004.

Critica 11 vizează cerința 1.14 din FT 1 prin care se solicită Prevăzut cu conector tip baionetă care să permită întreruperea automată a alimentării electrice în momentul deschiderii compartimentului electric, contestatorul solicitând modificarea ei, deoarece este restrictivă și nejustificată tehnic.

Față de pretențiile contestatorului, autoritatea arată că tipul de conector solicitat reprezintă o funcționalitate de siguranță – întreruperea automată a alimentării la deschiderea compartimentului electric - menită să protejeze personalul de exploatare și mentenanță împotriva contactului cu părți aflate sub tensiune.

Așadar, rezultă că scopul cerinței este de întrerupere automată a alimentării electrice în momentul deschiderii compartimentului electric în condiții de siguranță a personalului de exploatare și mentenanță prin evitarea accesului la componente aflate sub tensiune în timpul intervențiilor asupra aparatului de iluminat, asigurând și o rapiditate a intervenției.

În soluționare, se reține că această cerință nu este una de performanță sau funcțională a aparatelor de iluminat, ci reprezintă descrieri ale unor caracteristici constructive ale aparatelor dorite de autoritate.

Or, în lumina dispozițiilor legale redată în preambulul acestei motivări, Consiliul reamintește că specificațiile tehnice au rolul de a descrie obiectiv necesitatea urmărită a fi satisfăcută prin prezenta achiziție, fără alte detalii care afectează concurența.

Protecția personalului care asigură mentenanța poate fi asigurată și prin alte soluții constructive, ipoteza că aparatele care utilizează alt tip de conectori nu ar fi sigure, din acest punct de vedere, neputând fi primită.

Explicațiile autorității apar insuficiente pentru menținerea cerinței, drept care, apreciază Consiliul că se impune reformularea ei, astfel încât să nu mai reprezinte o piedică în ofertare.

Critica 12 vizează cerința 1.14 din FT 1 prin care se solicită Aparatul de iluminat va fi prevăzut cu sistem de compensare a abaterii de la verticală a stâlpilor existenței cu posibilitatea înclinării aparatului de iluminat în intervalul minim $+45^{\circ}/-45^{\circ}$, contestatorul solicitând acceptarea montajului prin ștuț de indexare, acesta asigurând aceleași condiții de stabilitate mecanică, siguranță structurală și performanță fotometrică ca și montajul pe braț, fiind o soluție tehnic echivalentă.

Autoritatea susține că montajul prin ștuț de indexare invocat de contestator asigură unghiuri fixe de montaj, dar nu compensează abaterea de la verticală a stâlpului existent; prin urmare, nu este o

soluție tehnic echivalentă, întrucât nu garantează atingerea parametrilor fotometrici în condițiile reale de teren.

Consiliul reține că argumentul tehnic al autorității contractante este decisiv și fundamentat pe realitatea din teren, demonstrând că soluția propusă de contestator nu asigură aceleași performanțe funcționale:

Autoritatea solicită un sistem de compensare în intervalul $+45^\circ$ / -45° pentru a remedia abaterile de la verticală ale stâlpilor uzați sau deformați. Obiectivul este menținerea aparatului de iluminat în poziția optimă proiectată, garantând astfel parametrii fotometrici (uniformitatea luminii pe carosabil) și siguranța traficului (evitarea fenomenului de orbire).

Montajul prin ștuț de indexare oferit de contestator permite doar blocarea aparatului în unghiuri fixe, predefinite (în trepte). În situația reală din teren, unde stâlpii existenți pot prezenta abateri neregulate și fine (de exemplu, o înclinație de 2° sau 6°), un sistem indexat este tehnic incapabil să realizeze o compensare exactă.

Pe cale de consecință, critica este respinsă, ca nefondată.

Critica 13 vizează faptul că termenul de execuție prevăzut în caietul de sarcini la pagina 41, de 12 luni, nu este corelat cu graficul de execuție din cadrul proiectului tehnic unde se fundamentează execuția lucrărilor pe o perioadă de 18 luni, solicitând să se comunice, clar și neechivoc, care este termenul de execuție ce va fi avut în vedere.

Autoritatea susține că termenul de 12 luni este suficient și realist pentru finalizarea lucrărilor care fac obiectul contractului. și că în Proiectul Tehnic se regăsește un grafic întocmit într-o etapă anterioară, reprezentat pe o perioadă de 18 luni. Acesta nu reflectă însă reevaluarea efectuată ulterior de autoritatea contractantă înainte de inițierea procedurii de atribuire, în urma căreia s-a stabilit că durata efectiv necesară pentru execuția lucrărilor este de 12 luni.

Însă, Consiliul stabilește în acord cu obligația autorității de a elabora o documentație corectă, completă și precisă informația trebuie adusă la cunoștința tuturor operatorilor economici interesați.

Pe cale de consecință, critica va fi admisă în limitele de mai sus.

Critica 14 vizează cerințele de la punctele 1.9, respectiv 1.19 din FT 2 și FT3, contestatorul acuzând că nu sunt specificate informațiile conținute de codul de bare sau codul QR și că astfel de cerințe nu sunt prevăzute nici în Ghidul de finanțare, astfel că solicită eliminarea lor ca fiind nelegale.

Cerințele vizează *controllerul și punctul de aprindere trifazat cu Gateway cu ieșiri monofazate/trifazate*, pentru care se solicită să aibă inscripționat, prin gravare, poansonare sau orice altă metodă care să asigure citirea pe toată durata de viață a echipamentului, un cod QR. Se vor prezenta mijloace de probă privind durabilitatea codului QR pe toată durata de viață a echipamentului, cu luarea în calcul a condițiilor de exploatare.

Stabilește Consiliul că lipsa prevederilor în Ghidul de finanțare nu atrage nelegalitatea lor, iar inscripționarea durabilă prin

gravare/poansonare a unui cod (QR sau de bare) pe echipamente de telegestiune (Gateway, controllere) montate în mediu exterior este pe deplin justificată de nevoile de mentenanță și trasabilitate, astfel că solicitarea de eliminare se impune a fi respinsă.

Cât privește lipsa informațiilor conținute de codul de bare sau codul QR, Consiliul determină că pentru a elimina riscul unei evaluări subiective sau discriminatorii a ofertelor și în considerarea obligației de a publica o documentație completă, autoritatea contractantă trebuie să definească clar setul minim de informații pe care codul solicitat trebuie să îl livreze la scanare.

Critica 15 vizează cerința 1.10 din cadrul FT 2 prin care se solicită Controllerul va putea fi identificat în teren indiferent dacă instalația de iluminat se află sau nu sub tensiune, prin utilizarea aplicației de telegestiune mobile, pe care o apreciază restrictiv deoarece impune o singură soluție tehnică de identificare a controllerelor în teren, fără a permite utilizarea altor tehnologii echivalente, respectiv controllere echipate cu GPS integrat.

Prin punctul de vedere autoritatea subliniază faptul că specificația nu interzice controlerele echipate cu GPS, ci impune ca funcția de identificare în teren să opereze și fără tensiune. Prin clauza „sau echivalent”, orice soluție care îndeplinește această condiție este admisibilă - inclusiv un controller cu GPS care poartă, suplimentar, un marcaj durabil scanabil.

În raport de această precizare, Consiliul stabilește, în acord cu obligația autorității de a elabora o documentație corectă, completă și precisă și pentru a asigura o bună înțelegere asupra cerințelor, că informația trebuie adusă la cunoștința tuturor operatorilor economici interesați.

Critica 16 vizează cerințele de la punctele 1.12, respectiv 1.21 din FT 2 și FT3, care impun tehnologie utilizând liniile de alimentare sau comunicații în frecvență radio liberă cu rază lungă cuprinsă în intervalul 863-873MHz, pe care contestatorul le apreciază restrictive, solicitând modificarea în sensul acceptării și a altor tipuri de comunicație echivalente pentru sistemul de telegestiune, inclusiv NB-IoT, LTE-M, GSM sau alte tehnologii similare, care nu generează costuri privind transmisiunile de date, utilizate în aplicațiile Smart City și iluminat public inteligent, cu condiția asigurării funcționalităților solicitate prin documentația de atribuire. Susține contestatorul că tehnologiile propuse sunt dezvoltate special pentru aplicații IoT cu consum redus de energie și costuri operaționale foarte mici.

Or, după cum rezultă din apărările autorității contractante, cerința exprimă nevoia sa de a nu suporta cheltuieli recurente pe întreaga durată de viață a sistemului.

Pe cale de consecință, cerințele apar justificate, critica urmând a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Critica 17 vizează cerința 2.1 din cadrul FT 2 prin care se solicită Echipamentul va fi dotat cu senzor de temperatură, contestatorul solicitând fie eliminarea, fie reformularea și clarificarea ei prin definirea

funcționalității urmărite, a tipului de senzor solicitat, și a modului în care trebuie corelată cu celelalte caracteristici tehnice ale echipamentului, inclusiv cu gradul de protecție și rezistență mecanică solicitat pentru controler.

În apărările sale, autoritatea arată că senzorul de temperatură (intern echipamentului) asigură protecția termică a componentelor controllerului. Cu alte cuvinte, în condițiile creșterii excesive a temperaturii la nivelul controllerului, în vederea protejării componentelor, senzorul de temperatură comandă decuplarea controllerului pentru protejarea elementelor componente. Fiind un senzor integrat, nu se ridică problema gradului de protecție/rezistenței mecanice invocată de contestator (carcasa rămâne IP66/IK09).

Pentru a fi opozabile tuturor operatorilor economici interesați, aceste explicații vor fi publicate alături de celelalte modificări dispuse mai sus, critica urmând să fie admisă în aceste limite.

Critica 18 vizează cerințele de la punctele 3.3, respectiv 3.4 din FT 2, prin care se solicită să se prezinte certificat de conformitate privind directiva RoHS 2011/65/CE emis de către un organism de certificare acreditat. Se va prezenta acreditarea organismului de testare, respectiv să se prezinte raport de testare privind directiva RoHS 2011/65/CE ce va confirma respectarea standardului EN62321-1, emis de un laborator acreditat; Se va prezenta acreditarea laboratorului, critică ce va fi admisă cu luarea în considerare a aspectelor de fapt și de drept prezentate în soluționarea criticilor 7 și 8, vizând cerințele similare din cuprinsul FT 1.

Critica 19 vizează cerințele de la punctele 3.2, respectiv 3.3 din FT 3, prin care se solicită să se prezinte 3.2. certificat de conformitate a punctului de aprindere dotat cu sistem de telegestiune, conform directivelor esențiale ce va confirma respectarea următoarelor standarde: EN 61439-1, EN 61439-5, EN 61439-1, EN 60068-2-1, EN 60068-2-2, EN 62262, EN 60529 emis de un organism de certificare acreditat în conformitate cu EN ISO/CEI 17065:2013; Se va prezenta acreditarea organismului de certificare, respectiv 3.3. Punctul de aprindere dotat cu sistem de telegestiune va fi fabricat sub supravegherea unui organism acreditat. Se va prezenta licența de utilizare a mărcii de conformitate emisă de către organismul acreditat în conformitate cu EN ISO/CEI 17065:2013 care efectuează controlul producției. contestatorul apreciind că se impune eliminarea acestor cerințe precum și orice referire din cadrul fișelor tehnice de prezentare a certificării conforme cu standardul SR EN ISO/CEI 17065:2013 a organismelor de acreditare.

Față de pretențiile contestatorului, autoritatea arată că punctul de aprindere trifazat este un ansamblu de comutație și distribuție de joasă tensiune (tablou electric), care controlează și distribuie energie electrică și prezintă risc real de siguranță electrică. Pentru astfel de produse, verificarea de către un tert acreditat conform seriei EN 61439 și controlul producției (ISO/CEI 17065) sunt justificate obiectiv: ele asigură nu doar conformitatea unui exemplar testat, ci conformitatea continuă a producției de serie, spre deosebire de o simplă declarație pe proprie răspundere.

În opinia Consiliului, autoritatea demonstrează, în mod rezonabil, necesitatea unei certificări de către o terță parte (acreditarea organismului de certificare, fiind o condiție firească de calitate a probei) însă nu demonstrează de ce este nevoie să fie cumulat certificatul de conformitate prevăzut la pct. 3.2 cu obligația de fabricare sub supravegherea unui organism acreditat și, în special, cu deținerea unui licențe de utilizare a unei mărci de conformitate prevăzute la pct.3.3. Cu alte cuvinte, autoritatea nu justifică de ce a fost impus și acest mijloc de probă, în plus față de certificatul de conformitate.

Prin urmare, nu se poate dispune, cum solicită contestatorul, eliminarea cerinței de la pct.3.2, declarația de conformitate a producătorului neputând fi considerată echivalentă certificatului cerut la acest punct.

Cu toate acestea, cerința de la pct. 3.3, în contextul celor solicitate la pct.3.2, apare excesivă, mai cu seamă că nici măcar autoritatea nu identifică o dispoziție legală care să impună ca punctul de aprindere să fie obligatoriu fabricat în regim de supraveghere continuă a unui organism acreditat cu licență de marcă, astfel că se va dispune eliminarea ei.

Critica 20 vizează cerința 3.2 din cadrul FT2 Se va prezenta certificat ENEC ce va confirma respectarea următoarelor standarde: EN 61347-1 și EN 61347-2-11 emis de către un organism de certificare acreditat în conformitate cu EN ISO/CEI 17065, împreună cu raportul de testare în baza căruia a fost emis, pentru echipamentul și nivelul de echipare propuse. Se va prezenta acreditarea organismului de certificare și cerința 3.2 din cadrul FT4 Se va prezenta certificat ENEC ce va confirma respectarea următoarelor standarde: EN 61347-1, EN 61347-2-11 și EN 62262. Se va prezenta acreditarea organismului de certificare, contestatoarea solicitând modificarea cerințelor prin eliminarea obligativității prezentării certificatului ENEC și acceptarea demonstrării conformității și prin alte mijloace echivalente precum declarații UE de conformitate, marcaj CE, rapoarte de încercări, documentație tehnică emisă de producător, rapoarte EMC, declarație RoHS sau alte documente relevante care demonstrează respectarea standardelor și cerințelor tehnice aplicabile echipamentelor oferate.

Contestatoarea arată că certificarea ENEC pentru echipamentele de telegestiune alimentate la 24 Vcc nu reprezintă o obligație general aplicabilă pentru astfel de echipamente electronice.

În apărarea sa, autoritatea contractantă susține că ENEC reprezintă o schemă concretă și consacrată, cu recunoaștere europeană în domeniul produselor electrice, întemeiată pe Regulile ENEC/ETICS coroborate cu standardele europene EN aplicabile produsului. În schimb, „Schema 5” din SR EN ISO/CEI 17067 indică doar tipul de mecanism de certificare (certificare de produs cu supravegherea producției), valoarea și recunoașterea acesteia depinzând de organismul de certificare, de standardele efectiv aplicate și de domeniul de acreditare. ENEC garantează atât mecanismul, cât și referențialul standardizat european uniform, pe când o simplă „certificare conform Schemei 5” nu oferă această garanție.

Reține Consiliul că Certificarea ENEC (*European Norms Electrical Certification*) este o schemă de certificare voluntară, de înaltă calitate, recunoscută la nivel european pentru produse electrice. Deși este o marcă de prestigiu care atestă un nivel ridicat de siguranță, ea nu este o cerință legală obligatorie pentru introducerea pe piață a echipamentelor electronice.

Echipamentele din FT 2 și FT 4 funcționează la o tensiune de siguranță de 24 Vcc (Curent Continuu).

Prin urmare, impunerea imperativă a unui certificat ENEC pentru dispozitive electronice de joasă tensiune (24 V) reprezintă o cerință vădit disproporționată și restricționează artificial participarea la procedură a producătorilor care nu au achiziționat această certificare voluntară terță.

Autoritatea contractantă are dreptul legitim de a solicita ca echipamentele să respecte standardele de siguranță și performanță menționate (EN 61347-1, EN 61347-2-11 și EN 62262). Însă, modul în care se probează această conformitate nu poate fi limitat strict la certificarea ENEC.

Ofertanții trebuie lăsați să demonstreze respectarea acestor standarde prin orice alte mijloace, motiv pentru care, Consiliul va achiesa solicitării contestatoarei în sensul acceptării demonstrării conformității și prin alte mijloace echivalente.

Critica 21 vizează cerința 3.2 din cadrul FT 5 prin care se solicită Se va prezenta certificat de conformitate pentru întreg sistemul de telegestiune, conform directivelor esențiale ce va confirma ca sistemul de telegestiune cu toate elementele sale componente (controller punct luminos, punct de aprindere cu telegestiune și gateway) respectă următoarele standarde: SR EN 61439-1:2012, SR EN 61439-5:2012, SR EN 61000-6-3:2007+A1 + AC:2012, SR EN 55032:2015 +AC:2016, SR EN 55011:2016 + A1:2017, SR EN IEC 61000-3-2:2019, SR EN 61000-3-3:2014, SR EN IEC 61000-6-1:2019, SR EN 55035:2017, SR EN 61000-4-2:2009, SR EN 61000-4-3:2006 + A1:2018 + A2:2011, SR EN 61000-4-4:2013, SR EN 61000-5:2015, SR EN 61000-4-6:2014, SR EN 61000-4-8:2010, SR EN 61000-4-11:2015, SR EN 60068-2- 1:2007, SR EN 60068-2-2:2008, 62262:2004, SR EN 60529:1995 + A1:2003 + A2:2015 + AC:2017 + AC:2019 emis de către un organism de certificare acreditat în conformitate cu SR EN ISO/CEI 17065:2013; Se va prezenta acreditarea organismului de certificare., contestatorul solicitând eliminarea cerinței, ca nelegală și restrictivă, precum și orice referire din cadrul fișei tehnice de prezentare a certificării conforme cu standardul SR EN ISO/CEI 17065:2013 a organismelor de acreditare.

Susține contestatoarea, în primul rând, că, în practică, conformitatea se demonstrează la nivel de produs sau componentă, prin emiterea declarației UE de conformitate de către producător, nu prin certificarea întregului sistem iar, în al doilea rând, solicitarea ca certificarea să fie emisă exclusiv de un organism acreditat conform SR EN ISO/CEI 17065:2013 reprezintă o restricție suplimentară, în condițiile în care acest standard se aplică organismelor de certificare și nu impune obligativitatea certificării produselor sau sistemelor prin astfel de organisme.

În punctul de vedere, autoritatea arată că cerința răspunde unei necesități tehnice reale: componente care, individual, sunt conforme pot genera, la integrare, incompatibilități funcționale și, în special, probleme de compatibilitate electromagnetică (emisii și imunitate). Certificarea la nivel de sistem asigură că soluția de telegestiune funcționează corect ca ansamblu integrat, garantând interoperabilitatea, fiabilitatea și continuitatea operării infrastructurii de iluminat public realizate din fonduri publice. Aceasta corespunde chiar obiectului cerinței - un „sistem de telegestiune” -, iar nu o sumă de componente evaluate izolat.

Consiliul constată că susținerea contestatoarei – conform căreia conformitatea se declară la nivel de produs individual – este parțial exactă în practica comercială curentă, însă nu anulează dreptul autorității de a solicita conformitatea ansamblului.

Astfel, autoritatea are dreptul să ceară ca standardele menționate să fie respectate la nivel de sistem integrat, printr-un certificat terț.

Și trimiterea la SR EN ISO/CEI 17065:2013 va fi menținută de către Consiliu câtă vreme vizează acreditarea organismului de certificare, ca o condiție firească de calitate a probei. Laboratorul care a testat componentele (controller, gateway etc.) nu poate fi un laborator oarecare. El trebuie să fie obligatoriu acreditat conform Standardului SR EN ISO/CEI 17065:2013, Evaluarea conformității. Cerințe pentru organisme care certifică produse, procese și servicii.

Critica 22 vizează cerințele de la punctele 1.14, respectiv 1.15 din FT 3 – Utilajul, echipamentul tehnologic: *Punct de aprindere trifazat cu Gateway cu ieșiri monofazate/trifazate*, prin care se solicită:

1.14 Temperatura de funcționare: interval minim $-40^{\circ}\dots+50^{\circ}\text{C}$

1.15: Tip carcasă: metalică

Contestatorul solicită acceptarea ca similare a următoarelor caracteristici carcasa de polycarbonat interval de temperatură de funcționare cuprins între $-25^{\circ}\dots+50^{\circ}\text{C}$, având în vedere că temperatura minimă în România nu a coborât sub -32°C .

În soluționare, Consiliul constată că, în referire la tipul carcasei, contestatorul nu prezintă argumente de ce și materialul propus ar satisface nevoia autorității.

Prin punctul de vedere, autoritatea contractantă arată că o Carcasa metalică este justificată obiectiv prin rezistența mecanică superioară, rezistența la vandalism, comportarea la foc și ecranarea electromagnetică - esențiale pentru un tablou electric de distribuție amplasat în spațiu public. Polycarbonatul nu oferă un nivel echivalent de ecranare EMC și de rezistență mecanică/la foc pentru un asemenea echipament, astfel încât soluția propusă de contestator nu este tehnic echivalentă.

În acest context, văzând că petentul nu a prezentat niciun argument care să susțină pretinsul caracter restrictiv reclamat, critica va fi respinsă.

În referire la temperatura de funcționare solicitată, autoritatea arată că punctul de aprindere este un echipament electric de distribuție

amplasat în exterior, care funcționează continuu (nu doar pe timp de noapte, ca aparatele de iluminat) și în interiorul căruia se acumulează căldură degajată de componentele sub sarcină. În consecință, intervalul solicitat nu se raportează la recordul climatic, ci asigură o marjă de siguranță indispensabilă atât la limita inferioară (funcționare fiabilă sub temperaturile minime istorice, care se apropie de -32°C, cu marja necesară), cât și la limita superioară (căldura internă cumulată cu temperatura ambientală). Un interval mai restrâns, de tipul -25...+50°C propus de contestator, nu acoperă condițiile reale de exploatare pe întreaga durată de viață echipamentului.

Consiliul constată că petentul nu a demonstrat caracterul restrictiv reclamat, de exemplu că intervalul impus de autoritate nu ar putea fi respectat decât de un anumit producător, drept care, având în vedere și argumentele autorității, apreciază că cerința este justificată de o necesitate obiectivă a beneficiarului, critica urmând a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Concluzionând, Consiliul urmează să admită contestația, în limitele celor expuse mai sus. Pentru a fi opozabile tuturor operatorilor economici interesați, toate remedierile la care s-a făcut referire vor fi aduse la cunoștința acestora, prin publicarea în SEAP.

Față de solicitarea subsidiară de anulare a procedurii, Consiliul constată că aceasta se impune a fi respinsă, ca neîntemeiată, câtă vreme măsurile de remediere dispuse pot fi implementate, procedura fiind încă în etapa de pregătire a ofertelor.

Analiza actului atacat al autorității contractante, din punctul de vedere al legalității și temeiniciei, s-a efectuat prin prisma motivelor invocate de contestator, în acord cu principiul disponibilității care guvernează și procedura administrativ-jurisdicțională în fața Consiliului [art. 9 alin. (2) C. proc. civ. - obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților], precum și cu dispozițiile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 101/2016 Este inadmisibilă prezentarea unor noi motive de contestare și/sau formularea unor noi capete de cerere pe calea concluziilor scrise sau orale ori a precizărilor la contestație ulterior termenului legal de formulare a acesteia.

Pentru considerentele enunțate, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va admite, în parte, contestația formulată de, în contradictoriu cu, în calitate de autoritate contractantă și va obliga autoritatea contractantă la modificarea documentației de atribuire, conform indicațiilor exprese expuse în motivarea deciziei, precum și la publicarea în SEAP a măsurilor corective intervenite, în termen de 10 zile de la data primirii prezentei decizii, și la stabilirea unei noi date limită de depunere a ofertelor, în acord cu dispozițiile art. 153 din Legea nr. 98/2016.

În temeiul art. 26 alin. (6) din același act normativ, va respinge, ca nefondată, solicitarea subsidiară de anulare a procedurii.

Având în vedere starea în care se află procedura, dar și faptul că prezenta contestație a fost soluționată, cererea privind suspendarea procedurii va fi respinsă, ca rămasă fără obiect.

Decizia este obligatorie pentru părți, potrivit art.28 alin.1 din același act normativ.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite, în parte, contestația formulată de, în contradictoriu cu, în calitate de autoritate contractantă. Obliga autoritatea contractantă la modificarea documentației de atribuire, conform indicațiilor exprese expuse în motivarea deciziei, precum și la publicarea în SEAP a măsurilor corective intervenite, în termen de 10 zile de la data primirii prezentei decizii, și la stabilirea unei noi date limită de depunere a ofertelor, în acord cu dispozițiile art. 153 din Legea nr. 98/2016.

Respinge, ca nefondată, solicitarea subsidiară de anulare a procedurii.

Respinge, ca rămasă fără obiect, cererea de suspendare a procedurii.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.